

Dnro 2751/96/22

6.5.2022

Sisäministeriö
kirjaamo.sm@govsec.fi

Lausuntopyyntö VN/6121/2021-SM-25

Asiantuntijalausunto hallituksen esitysluonnoksesta laiksi hätäkeskustoiminnasta annetun lain ja siihen liittyvien lakien muuttamisesta

Sisäministeriö on pyytänyt tietosuojavaltuutetulta asiantuntijalausuntoa hallituksen esitysluonnoksesta laiksi hätäkeskustoiminnasta annetun lain ja siihen liittyvien lakien muuttamisesta.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi lakia hätäkeskustoiminnasta, turvallisuustutkintalakia, konsulipalvelulakia ja pelastuslakia.

Esityksellä muutettaisiin muun muassa hätäkeskustoiminnasta annetun lain säännökset henkilötietojen käsittelystä vastaamaan EU:n yleistä tietosuoja-asetusta. Esityksessä säädettäisiin henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuusvaatimuksesta ja henkilö-tietojen rekisterinpitäjistä.

Lisäksi esityksessä täsmennettäisiin ja muutettaisiin viranomaisten tiedonsaantioikeuksia sekä säädettäisiin tietojen toisiokäytöstä hätäkeskustoiminnassa käsiteltävien tietojen osalta. Lisäksi laki hätäkeskustoiminnasta muutettaisiin siten, että siitä poistettaisiin julkisen hallinnon tiedonhallinnasta annetun lain kanssa olevaa päällekkäistä sääntelyä tietojen luovuttamisesta teknisen käyttöyhteyden avulla sekä käyttäjärekisteriin ja lokirekisteriin liittyen.

Lausunto

Tietosuoja-asetus

Yleistä tietosuoja-asetusta (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, jäljempänä asetusta) on alettu soveltamaan 25.5.2018 alkaen. Kansallinen lainsäädäntö on mahdollista vain niiltä osin, kuin se asetuksessa nimenomaisesti sallitaan ja niiltä osin, kuin esitetyt säännökset ovat tarpeellisia asetuksen säännösten täydentämiseksi. Säättämistarvetta arvioitaessa on otettava huomioon myös hallituksen esitys (HE 9/2018 vp) EU:n yleistä tietosuoja-asetusta täydentäväksi lainsäädännöksi.

Kansallinen liikkumavara pohjautuu asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c ja e alakohtiin (oikeusperusta) sekä arkaluonteisten tietojen osalta 9 artiklan 2 kohdan alakohtiin. Lisäksi asetuksessa on useita artiklakohtaisia tarkennuksia kansallisesta liikkumavarasta. Lainsäädännön on täytettävä yleisen edun mukainen tavoite ja oltava oikeasuhtainen asetettuun tavoitteeseen nähden. Lainsäädännön on oltava myös selkeää, täsmällistä ja sen soveltamisen on oltava ennakoitavaa.

Kun henkilötietojen käsittelystä säädetään kansallisessa laissa, asetuksen antaman liikkumavaran puitteissa, käsittelyn oikeusperuste voi sisältää 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaan erityisiä säännöksiä, joilla mukautetaan asetuksen sääntöjen soveltamista, muun muassa:

- yleisiä edellytyksiä, jotka koskevat rekisterinpitäjän suorittaman tietojenkäsittelyn lainmukaisuutta;
- käsiteltävien tietojen tyyppiä;
- asianomaisia rekisteröityjä;
- yhteisöjä, joille ja tarkoituksia joihin henkilötietoja voidaan luovuttaa;
- käyttötarkoitussidonnaisuutta;
- säilytysaikoja; sekä
- käsittelytoimia ja -menettelyjä, mukaan lukien laillisen ja asianmukaisen tietojenkäsittelyn varmistamiseen tarkoitetut toimenpiteet.

Perustuslaki

Lainsäädäntöesityksiä on tarkasteltava myös perusoikeusnäkökulmasta. Euroopan unionin perusoikeuskirjan rinnalla on huomioitava perustuslaki ja perustuslakiavaliokunnan sekä hallintovaliokunnan lausuntokäytäntö. Perustuslain 10 §:n 1 momentti sisältää lainsäädäntötoimeksiannon, jonka mukaan henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla. Perustuslakivaliokunta on vakiintuneessa lausuntokäytännössään pitänyt henkilötietojen suojan kannalta tärkeinä sääntelykohteina ainakin rekisteröinnin tavoitetta, rekisteröitävien henkilötietojen sisältöä, niiden sallittuja käyttötarkoituksia mukaan luettuna tietojen luovutettavuus sekä tietojen säilytysaika henkilörekisterissä ja rekisteröidyn oikeusturvaa. Henkilötietojen käsittelyä koskevan sääntelyn lain tasolla tulee olla kattavaa, täsmällistä ja tarkkarajaista.

Euroopan ihmisoikeussopimus

Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on oikeuskäytännössään katsonut yksityiselämään liittyvien henkilötietojen rekisteröinnin kuuluvan Euroopan ihmisoikeussopimuksen yksityiselämän suojaa koskevan 8 artiklan soveltamisalaan. Tuomioistuin on todennut sopimusloukkauksen muun muassa siksi, että kansallinen lainsäädäntö ei ollut sisältänyt säännöksiä tietosisällöistä, tietojen säilytysajoista ja niistä henkilöryhmistä, joista tietoja saatiin kerätä (ks. esim. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomio asiassa Rotaru v. Romania 4.5.2000, tuomion kohdat 45–43). Ihmisoikeustuomioistuin on useaan otteeseen todennut, että pelkästään se, että henkilötiedot talletetaan viranomaisen rekisteriin, merkitsee yksityisyyden suojan rajoittamista (ks. esim. S. ja Marper v. Yhdistynyt Kuningaskunta, 4.12.2008, tuomion kohta 6T, Leander v. Ruotsi, 26.3.1987, tuomion kohta 48).

Yleistä

Sääntelyn kohteena oleva toiminta kuuluu tietosuojasetuksen soveltamisalaan. Ehdotuksessa käsittelyn perusteeksi ilmoitetaan asetuksen 6 artiklan 1 c kohta, joka mahdollistaa käsittelyn rekisterinpitäjän lakisääteisen velvoitteen noudattamiseksi.

Perustuslain 2 ja 10 §:n sekä asetuksen näkökulmasta ehdotetut säännökset ovat välttämättömiä henkilötietojen käsittelyn oikeuttamiseksi. Ehdotuksen perusteella voidaan arvioida, että henkilötietojen käsittelyä Häätäkeskustietojärjestelmässä ei voida tarkoituksenmukaisesti toteuttaa ilman tietosuojaa-asetusta täsmäntävää kansallisen liikkumavaran puitteissa toteutettua sääntelyä asetuksen 6 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Sovellettava laki (1 §)

Esitys sisältää soveltamisalasäännöksen, jonka mukaan lakia sovellettaisiin Häätäkeskuslaitoksen toimintaan sekä pelastustoimen, poliisitoimen, sosiaali- ja terveystoimen ja Rajavartiolaitoksen häätäkeskuspalveluihin ja häätäkeskustoimintaan sekä henkilötietojen käsittelyyn häätäkeskustoiminnassa. Tietosuojavaltuutetun toimisto pitää henkilötietojen käsittelyä koskevan maininnan ottamista soveltamisalasäännökseen positiivisena ja perusteltuna ratkaisuna, sillä Häätäkeskustoiminnasta annettu laki toimii myös henkilötietojen käsittelyä säätelevänä henkilötietojen suojan erityislakina.

Määritelmät (2 §)

Esitys sisältää säännöksen määritelmistä, johon on otettu muun muassa häätäkeskustietojärjestelmää koskeva määritelmä (x kohta). Esityksessä Häätäkeskustietojärjestelmällä tarkoitettaisiin tietojenkäsittelylaitteista, ohjelmistoista ja muusta tietojenkäsittelystä koostuvaa kokonaisjärjestelyä, jota on tarkoitettu käytettävän henkilötietojen sähköiseen käsittelyyn, asiakasasiakirjojen tallentamiseen ja ylläpitoon häätäkeskustoiminnan mahdollistamiseksi, toteuttamiseksi ja turvaamiseksi. Henkilötietojen suojan ja käytännön toiminnan näkökulmasta muutos on tervetullut, sillä Häätäkeskustietojärjestelmän määrittelyllä itse järjestelmän ja henkilötiedoista muodostuvan henkilörekisterin ero selkeytyy.

Henkilötietojen käsittely

Esityksessä henkilötietojen käsittelyä koskeva sääntely ehdotetaan otettavaksi omaksi kokonaisuudeksi lain 4 lukuun, ja on otsikoitu nimenomaisesti Henkilötietojen käsittely. Voimassa olevaan Häätäkeskustoiminnasta annettuun lakiin nähden kysymyksessä on selkeyttävä muutos, sillä voimassa olevassa laissa henkilötietojen käsittelyä koskevat säännökset ovat hieman epäselvästi Rekisterit-otsikolla olevassa 4 luvussa.

Käsittelyn lainmukaisuus (16 §)

Lain 16 §:ssä säädettäisiin henkilötietojen käsittelyn lainmukaisuudesta häätäkeskustoiminnassa. Pykälän 1 momentin mukaan häätäkeskustoimintaan osallistuva viranomaisena saisi käsitellä henkilötietoja vain, jos se on tarpeen häätäkeskustoiminnan ja laissa toimivaltaiselle viranomaiselle säädetyin tehtävien suorittamiseksi. Lisäksi erityisiin henkilötietoryhmiin kuuluvia henkilötietoja ja henkilötunnusta saisi käsitellä vain, jos käsittely on käsittelytarkoituksen kannalta välttämätöntä.

Tietosuojaa-asetuksen 5 artiklan kohdan 1 c mukaan henkilötietojen on oltava asianmukaisia ja olennaisia ja rajoitettava siihen, mikä on tarpeellista suhteessa niihin tarkoituksiin, joita varten niitä käsitellään.

Erillisen käsittelytarkoitusta ja tietojen lainmukaisuutta säätelevän pykälän ottamista Häätäkeskustoiminnasta annettuun lakiin voidaan pitää hyvinkin tärkeänä ja

positiivisena muutoksena yllä mainittu perustuslakivaliokunnan vakiintunut lausuntokäytäntö huomioon ottaen.

Rekisterinpitäjyys (16a §)

Henkilötiedoista muodostuvan henkilötietorekisterin rekisterinpitäjänä toimisi esityksen mukaisesti poliisin tehtävätietojen osalta Poliisihallitus, sosiaali- ja terveydenhuollon tehtävätietojen osalta hyvinvointialue ja Helsingin kaupunki sekä HUS-yhtymä, pelastustoimen tehtävätietojen osalta hyvinvointialue ja Helsinki ja Rajavartiolaitoksen tehtävätietojen osalta Rajavartiolaitoksen esikunta.

Luonnoksen mukaan Hätäkeskuslaitos toimisi rekisterinpitäjänä lain 4 §:n 2 ja 3 momentissa säädettyjen Hätäkeskuslaitoksen tehtävien hoitamista varten tarkoitettujen tietojen osalta. Hätäkeskuslaitos toimisi rekisterinpitäjänä myös niiden tietojen osalta, jotka eivät kuulu viranomaisten antamien ohjeiden mukaisesti Hätäkeskuslaitoksen tehtäviin ja jotka koskevat vahinko-, häirintä- ja väärinkäytösyhteydenottoja sekä tietojärjestelmä- tai verkkoliikennehäiriöitä. Hätäkeskuslaitos toimisi rekisterinpitäjänä myös yksityisistä turvallisuuspalveluista annetun lain (1085/2015) soveltamisalaan kuuluvien vartiomistehtäviksi katsottavien valvontatehtävien ja hälytystehtävien tietojen osalta. Lisäksi Hätäkeskuksen rekisterinpitäjän vastuulle kuuluisi tiedot, jotka liittyvät Hätäkeskuslaitoksen toimialaan soveltuviin muihin tehtäviin ja viranomaisen avustamiseen, joista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Hätäkeskuslaitos vastaisi lisäksi rekisterinpitäjyydestä vahinko-, häirintä- ja väärinkäytösyhteydenottojen osalta.

Hätäkeskuslaitos toimisi muiden viranomaisten rekisterinpidossa olevien henkilötietojen käsittelijänä. Hätäkeskuslaitos toimisi tältä osin henkilötietojen käsittelijänä toimivaltaisen rekisterinpitäjän lukuun ottaessaan vastaan hätäilmoitukset, arvioidessaan ne ja välittäessään tehtävän toimivaltaiselle viranomaiselle näiden antamien ohjeiden perusteella. Käytännössä Hätäkeskuslaitos toteuttaisi rekisterinpitäjän pyynnöstä ja ohjeiden mukaisesti muun muassa tietojen tallentamisen, säilyttämisen, muokkaamisen, hakemisen ja luovuttamisen, kuten tälläkin hetkellä sekä toteuttaisi rekisterinpitäjän vastuulle kuuluvat tekniset ja organisatoriset toimenpiteet, kuten esimerkiksi teknisesti rekisteröidyn tarkastusoikeuden toteuttamisen, tietojen oikaisut ja poistot.

Toimialoittain jaettua rekisterinpitäjyyttä on luonnoksessa perusteltu sillä, että henkilötietoja käsitellään hätäkeskustoiminnassa kunkin toimialan lakisääteisten tehtävien hoitamista varten ja toimialat määrittävät henkilötietojen käsittelytarpeen.

Tietosuoja-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määritellään rekisterinpitäjä luonnolliseksi henkilöksi tai oikeushenkilöksi, viranomaiseksi, virastoksi tai muuksi elimeksi, joka yksin tai yhdessä toisten kanssa määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja keinot; jos tällaisen käsittelyn tarkoitukset ja keinot määritellään unionin tai jäsenvaltioiden lainsäädännössä, rekisterinpitäjä tai tämän nimittämistä koskevat erityiset kriteerit voidaan vahvistaa unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

Luonnoksessa useiden rekisterinpitäjien vaihtoehtoina on pidetty asetelmia, jossa

joko Hätäkeskuslaitos yksin toimisi rekisterinpitäjänä tai että rekisterinpitäjänä toimisivat sekä Hätäkeskuslaitos että Poliisihallitus. Muut viranomaiset olisivat tällöin henkilötietojen käsittelijöitä. Näitä vaihtoehtoja ei kuitenkaan pidetty toteuttamiskelpoisina.

Luonnoksen mukaan hätäkeskustoiminnassa henkilötietojen käsittelytarkoituksena on tosiasiallisesti hätäilmoitusten vastaanottaminen ja arviointi sekä hätäilmoituksen tai tehtävän välittäminen pelastustoimen, poliisin sekä sosiaali- ja terveystoimen viranomaisen ja Rajavartiolaitoksen antamien ohjeiden mukaisesti asianomaiselle viranomaiselle tai viranomaisen tehtäviä sopimuksen perusteella hoi-tavalle. Henkilötietojen käsittelytarkoitus on lisäksi hätäkeskustoimintaan osallistuvan viranomaisen lakisääteisten tehtävien hoitaminen yhteistyössä Hätäkeskuslaitoksen kanssa ja Hätäkeskuslaitoksen muiden tehtävien hoitaminen. Henkilötietojen käsittelytarkoituksen määrittävät kaikki toimialat omien tehtäviensä osalta, jolloin vaikuttaa siltä, että kaikki toimialat ovat jo nyt rekisterinpitäjiä omien tietojensa osalta tietosuojasetuksen nojalla. Kansallisesti ei ole mahdollista säätää tosiasiallisesta tilanteesta poikkeavasti. Näin ollen Hätäkeskuslaitoksen ja Poliisihallituksen yhteisrekisterinpitäjyys ei vastaa tosiasiallista tilannetta, eikä se ole siten mahdollista tietosuojasetuksen nojalla.

Vaihtoehtona useille rekisterinpitäjille esityksessä olisi voitu arvioida sitä, onko Hätäkeskustoiminnassa esiintyvät tarpeet mahdollista hoitaa tietojen luovuttamista ja saamista koskevien säännösten avulla. Esimerkiksi poliisin, Tullin ja Rajavartiolaitoksen yhteistoiminnasta annetussa laissa (687/2009) viranomaisten yhteistoiminta on toteutettu ilman yhteisrekisterinpitäjänä toimimisesta säätämistä.

Henkilötietojen käsittely muuhun kuin niiden alkuperäiseen käsittelytarkoitukseen (22 §)

Luonnoksen mukaan lakiin lisättäisiin uusi sääntely koskien henkilötietojen käsittelyä muussa kuin niiden alkuperäisessä käsittelytarkoituksessa eli niin sanotusta tietojen toisiokäytöstä. Esityksen mukaan poliisi, pelastustoimi, sosiaali- ja terveystoimi, Rajavartiolaitos ja Hätäkeskuslaitos saisivat käsitellä oman rekisterinpitönsä alaisia tehtävätietojaan myös muissa, kuin niiden alkuperäisessä käsittelytarkoituksessa. Tietojen toisiokäyttö olisi mahdollista laillisuus- ja laadunvalvonnassa, analyysi-, suunnittelu- ja kehittämistoiminnassa ja koulutustoiminnassa, kuitenkin niin, että henkilötiedot ovat pseudonymisoitu eli tietoja ei voida yhdistää tiettyyn rekisteröityyn käyttämättä lisätietoja. Lisäksi poliisin ja Rajavartiolaitoksen osalta tehtäisiin viittaukset kyseisten viranomaisten omaan lainsäädäntöön, jonka perusteella ne voivat käsitellä omia tietojiaan muussa kuin alkuperäisessä käsittelytarkoituksessa.

Tietosuojasetuksessa lähtökohtana on 5 artiklassa säädetty käyttötarkoitussidonnaisuus. Tietosuojasetuksen 23 artiklan mukaan jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan kuitenkin säätää poikkeus asetuksen 5 artiklassa säädettyyn käyttötarkoitussidonnaisuuden periaatteeseen.

Asetuksen johdantokappaleen 50 mukaan myös unionin oikeuden tai jäsenvaltion lainsäädännön tarjoama käsittelyn oikeusperuste henkilötietojen käsittelylle voi muodostaa käsittelyn oikeusperusteen myöhemmälle käsittelylle. Jotta voidaan varmistaa, onko myöhemmän käsittelyn tarkoitus yhteensopiva sen tarkoituksen kanssa, jota varten henkilötiedot alun perin kerättiin, rekisterinpitäjän olisi kaikki alkuperäisen käsittelyn laillisuutta koskevat vaatimukset ensin täytettyään otettava huomioon muun muassa kyseisten tarkoitusten ja suunnitellun myöhemmän käsittelyn tarkoitusten väliset yhteydet, tilanne, jossa henkilötiedot on kerätty, erityisesti myöhempään käsittelyyn liittyvät rekisteröidyn kohtuulliset odotukset, jotka perustuvat hänen ja rekisterinpitäjän väliseen suhteeseen; henkilötietojen luonne; suunnitellun myöhemmän käsittelyn seuraukset rekisteröidyille; ja asianomaisten suojatoimien olemassaolo sekä alkuperäisessä että suunnitellussa käsittelyssä.

Kun henkilötietojen käsittely perustuu asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c tai e alakohtiin voidaan kansallisen liikkumavaran puitteissa, tietosuoja-asetuksen 6 artiklaa 3 kohdan mukaisesti säätää niistä tahoista ja tarkoituksista, joihin henkilötietoja voidaan luovuttaa. Mikäli katsotaan, että tietojen käyttötarkoitus muuttuu luovutuksen seurauksena, on luovutuksen edellytyksiä arvioitava käyttötarkoitusarvioinnin periaatetta vasten, siten kuten tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa säädetään.

Luovutussäännöksen on oltava välttämätön ja oikeasuhtainen toimenpide 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tavoitteiden turvaamiseksi. Mikäli katsotaan, että tietojen käyttötarkoitus luovutuksensaajankin osalta sisältyy alkuperäiseen käyttötarkoitukseen, eikä käyttötarkoitus muutu luovutuksen seurauksena, voidaan luovutuksesta säätää suoraan artiklan 23 kohdan 1 mukaisten edellytysten puitteissa.

Henkilötietojen käsittelemistä muussa kuin alkuperäisessä käsittelytarkoituksessa koskeva pykälä sisältää lain sisäisiä viittauksia henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettuun lakiin ja henkilötietojen käsittelystä Rajavartiolaitoksessa annettuun lakiin. Koska tietojen käsittely muuhun kuin alkuperäiseen käsittelytarkoitukseen on poikkeus pääsäännöstä, viittauksilla on pyritty takaamaan poikkeuksen täsmällisyys ja tarkkarajaisuus.

Esitetyssä muodossaan pykälä muodostuu viittauksista ja rekisterinpitäjistä johtuen hieman vaikealukuiseksi.

Rekisteröidyn oikeudet (23 §)

Luonnos sisältää uuden säännöksen rekisteröidyn oikeuksista. Ehdotetulla säännöksellä poissuljettaisiin tietosuoja-asetuksen 18 artiklan soveltaminen eli rekisteröidyn oikeudesta käsittelyn rajoittamiseen ei sovelleta hätäkeskus tarkoitettuun henkilötietojen käsittelyyn. Lisäksi lisättäisiin tarkennukset siitä, että henkilötietojen käsittelystä rikosasioissa ja kansallisen turvallisuuden ylläpitämisen yhteydessä annetun lain mukaisen rekisteröidyn tarkastusoikeuden ja yleisen tietosuoja-asetuksen 15 artiklassa tarkoitettun rekisteröidyn tietoon pääsyn toteuttamista koskevan pyynnön esittämiseen sovelletaan henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa annettua lakia, kun pyyntö koskee poliisin rekisterinpidossa olevia tietoja, ja henkilötietojen käsittelystä Rajavartiolaitoksessa annettua lakia, kun pyyntö koskee Rajavartiolaitoksen rekisterinpidossa olevia tietoja. Samalla tehtäisiin viittaussäännös henkilötietojen käsittelystä Rajavartiolaitoksessa (639/2019) annettuun lakiin.

Rekisteröidyn oikeudesta päästä tietoihin säädetään tietosuoja-asetuksen 15 artiklassa. Tietosuoja-asetuksen johdantokappaleen 63 mukaan rekisteröidyllä olisi oltava oikeus saada pääsy henkilötietoihin, joita hänestä on kerätty, sekä mahdollisuus käyttää tätä oikeutta vaivattomasti ja kohtuullisin väliajoin, jotta hän voi pysyä perillä käsittelyn lainmukaisuudesta ja tarkistaa sen. Johdantokappaleen 64 mukaan rekisterinpitäjän olisi käytettävä kaikkia kohtuullisia keinoja tarkistaakseen sellaisen rekisteröidyn henkilöllisyyden, joka haluaa saada pääsyn tietoihin erityisesti verkkopalvelujen ja verkkotunnistetietojen yhteydessä. Rekisterinpitäjän ei pitäisi säilyttää henkilötietoja ainoastaan mahdollisiin pyyntöihin vastaamista varten.

Esitetty laki jää rekisteröidyn tarkastusoikeuden osalta vaikeaselkoiseksi, erityisesti kun laissa säädetään, että rekisteröidyn on tarkastusoikeutta toteuttaessaan esitettävä tätä koskeva pyyntö kirjallisesti rekisterinpitäjälle.

Nykyisessä muodossaan laki ei ole sillä tavalla selkeä, että rekisteröity välttämättä kykenisi yksin sen perusteella toteuttamaan oikeutensa.

Apulaistietosuojavaltuutettu _____

Ylitarkastaja _____

Asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi tarvittaessa tarkistaa tietosuojavaltuutetun toimiston kirjaamosta.

Tietosuojavaltuutetun toimiston yhteystiedot

Postiosoite: PL 800, 00531 Helsinki

Sähköposti: tietosuoja@om.fi

Puhelinvaihde: 029 566 6700

Verkkosivut: www.tietosuoja.fi